

بررسی اثرات تنش خشکی بر صفات مورفولوژیک ریشه در گراس های چمنی بومی و وارداتی

یحیی سلاح ورزی، علی تهرانی فر، علی گزانجیان، حسین آرویی

گروه علوم باغبانی، دانشگاه فردوسی مشهد

از مهمترین معضلات پیش روی توسعه فضای سبز و بالاخص چمن کاری کمبود منابع آبی می باشد. از طرف دیگر هرچند که سیستم ریشه ای در گراس ها نقش تعیین کننده ای در تحمل به تنش خشکی دارد، اما به علل مختلف، مطالعه و بررسی آن بسیار مشکل و پرهزینه است. لذا این تحقیق به منظور بررسی پاسخ های بخش زمینی گراس های چمنی بومی و وارداتی در برابر تنش خشکی، به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سال ۸۵ به اجرا درآمد. تیمارها شامل ژنوتیپ در سه سطح (فستوکای تجاری، لولیوم پرنه، توده بومی فستوکا) و آبیاری در شش سطح (تیمار FC_{50} ، تیمار FC_{25} ، رشد مجدد از تیمار FC_{25} و به همراه سه گروه از گلدان هایی که در وضعیت FC همزمان با تیمارهای تنش تخریب می شدند) بوده است. تعداد تکرارها برای سطوح آبیاری کامل ۲ و برای سطوح تنش و رشد مجدد ۴ در نظر گرفته شد. نتایج این تحقیق نشان می دهد که تازمان اعمال تنش متوسط وزن تر و خشک ریشه در گراس های تجاری کمتر و در توده بومی فستوکا بیش از شاهد می باشد. وزن کل ماده خشک گیاه نیز برای توده بومی فستوکا در کل مدت زمان آزمایش تقریباً بدون تغییر و برای گونه لولیوم پرنه بیشترین نوسانات را نشان داد. ویژگی های ریشه ای

گلکاری - پوستری

دیگر نظیر: حجم، بیشترین طول، سطح کل و مجموع طول ریشه در جنس فستوکا و خصوصا توده بومی آن در زمان وقوع تنش شدید خشکی به سرعت افزایش یافت. این صفات برتر به همراه کاهش قطر ریشه تحت تیمار ۲۵٪ ظرفیت زراعی باعث افزایش میزان جذب آب از خاک خشک در شرایط تنش شد. اما از نظر قابلیت رشد مجدد در این آزمایش، در اکثر صفات مرفولوژیک ریشه، به هنگام آبیاری مجدد در توده بومی فستوکا کاهش و در گراس های تجاری افزایش مشاهده گردید.